

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Městský soud v Praze rozhodl v senátě složeném z předsedy Milana Taubera, soudce Vadima Hlavatého a soudkyně Pavly Klusáčkové ve věci

žalobkyně:

SALUTEM FUND SICAV, a.s., IČO 09074511
sídlem Karolinská 707/7, 186 00 Praha 8
zastoupená advokátem JUDr. Liborem Němcem, Ph.D.
sídlem Husova 240/5, 110 00 Praha 1

proti

žalovanému:

Odvolací finanční ředitelství
sídlem Masarykova 427/31, 602 00 Brno

o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 4. 7. 2023, č. j. 23157/23/5200-11434-711926,

takto:

I. Žaloba se zamítá.

Shodu s prvopisem potvrzuje M. S.

II. Žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.

Odůvodnění:

I.

Základ sporu

1. Žalobkyně se podanou žalobou domáhá zrušení napadeného rozhodnutí, kterým byl potvrzen platební výměr na daň z příjmů právnických osob za zdaňovací období od 1. 1. 2021 do 31. 12. 2021 č. j. 169833/22/4200-13782-602490 ze dne 13. 10. 2022 vydaný Specializovaným finančním úřadem.
2. S účinností k 31. 12. 2022 byl právní předchůdce žalobkyně, tj. SALUTEM Realitní Podfond, Lazarská 11/6, Nové Město, 120 00 Praha 2, DIČ: CZ685216250 zrušen, a to na základě rozhodnutí statutárního orgánu žalobkyně (fondu). K 31. 12. 2022 tak došlo k převodu majetku a dluhů z investiční činnosti podfondu na fond. Fond se tak s účinností k 1. 1. 2023 stal ve smyslu § 164 odst. 1 zákona č. 240/2013 Sb., o investičních společnostech a investičních fondech, ve znění pozdějších předpisů (ZISIF), akciovou společností s proměnným základním kapitálem (tzv. SICAV), která nevytváří podfondy, účetně a majetkově odděluje majetek a dluhy ze své investiční činnosti od svého ostatního jmění. Do té doby byl podfond účetně a majetkově oddělenou částí jmění fondu ve smyslu § 165 odst. 1 ZISIF. Fond je fondem kvalifikovaných investorů, který ve smyslu § 95 odst. 1 ZISIF do Podfondu shromažďoval prostředky anebo penězi ocenitelné věci od více kvalifikovaných investorů vydáváním účastnických cenných papírů a prováděl společné investování shromážděných peněžních prostředků anebo penězi ocenitelných věcí na základě určené investiční strategie ve prospěch těchto kvalifikovaných investorů a dále spravoval tento majetek. Ke stanovení daně z příjmů právnických osob za předmětné zdaňovací období došlo na základě výsledku postupu k odstranění pochybností o správnosti a průkaznosti řádného daňového přiznání, který byl zahájen výzvou dle § 89 odst. 1 zákona č. 280/2009 Sb., daňový řád, ve znění pozdějších předpisů (daňový řád), vydanou dne 4. 8. 2022 pod č. j. 133605/22/4200-13782-602490. Na základě výsledku postupu k odstranění pochybností dospěl správce daně k závěru, že žalobkyně v daňovém přiznání na řádku č. 280 uplatnila sazbu daně ve výši 5 % platnou pro základní investiční fond neoprávněně, tj. v rozporu s § 21 odst. 2 zákona č. 586/1992 Sb., o daních z příjmů, ve znění pozdějších předpisů (ZDP), a to z důvodu nesplnění podmínek stanovených v § 17b odst. 1 písm. c) ZDP, jestliže žalobkyně neinvestovala v souladu se svým statutem více než 90 % hodnoty svého majetku do položek uvedených v dotčeném ustanovení ZDP. Jinými slovy, z hlediska § 17b ZDP žalobkyně nenaplnila podmínky pro jeho podřazení pod základní investiční fond, tedy pro aplikaci sazby daně ve výši 5 %.

II.

Obsah žaloby a související vyjádření

3. Žalobkyně v podané žalobě namítá, že zatímco správce daně dospěl k závěru, že § 17b odst. 1 písm. a) ZDP není aplikovatelný na podfondy investičních fondů, které mají právní formu SICAV, přičemž podfond může být za základní investiční fond považován pouze za splnění podmínek dle § 17b odst. 1 písm. c) ZDP, žalovaný tento závěr správce daně v žalobou napadeném rozhodnutí „zpřesnil“ tak, že pro podfond SICAV jsou relevantní písm. a) i c) dotčeného ustanovení s tím, že písm. c) je speciální vůči písm. a) dotčeného ustanovení.

Shodu s prvopisem potvrzuje M. S.

Žalovaný však tento svůj závěr nijak nezduvodnil. Žalobou napadené rozhodnutí je navíc vnitřně rozporné, neboť žalovaný na jedné straně polemizuje o relevanci současného naplnění písmen a) a c) dotčeného ustanovení, avšak na druhou stranu hovoří o specialitě písm. c) dotčeného ustanovení. Žalobou napadené rozhodnutí je tak nepřezkoumatelné. Podle žalobkyně z textu § 17b odst. 1 písm. a) a c) ZDP je zřejmé, že obě ustanovení nejsou v poměru speciality, ale upravují jednotlivé kategorie základního investičního fondu, tj. pokud fond splňuje podmínku dle písm. a) dotčeného ustanovení, již nemusí splňovat podmínku dle dalších písmen dotčeného ustanovení, tj. § 17b odst. 1 písm. a) a c) ZDP mají alternativní uplatnění.

4. Dále žalobkyně namítá, že pokud by jednotlivá písmena § 17b odst. 1 ZDP měla odpovídat konkrétnímu typu daňového poplatníka, jak tvrdí správce daně, pracoval by zákonodárce v písm. a) dotčeného ustanovení s pojmem „investiční fond, který je právnickou osobou“, a nikoli pouze s pojmem „investiční fond“, který zahrnuje i poplatníky bez právní osobnosti uvedené v bodech b) a c) dotčeného ustanovení. Podle žalobkyně z důvodové zprávy k zákonu č. 267/2014 Sb., kterým byl do ZDP včleněn § 17b ZDP, vyplývá, že zákonodárce zamýšlel pod pojem „investiční fond“ zahrnout i podfond SICAV. Smyslem novely bylo pro podfondy stanovit stejné podmínky jako pro jiné investiční fondy. Podle žalobkyně tak úmyslem zákonodárce bylo zahrnout podfond SICAV pod § 17b odst. 1 písm. a) ZDP.
5. Podle žalobkyně skutečnost, že pojem „investiční fond“ v sobě zahrnuje též podfond SICAV, následně potvrdil § 169a ZISIF, podle kterého se investičním fondem rozumí rovněž podfond SICAV. Srovnatelnost postavení podfondu SICAV a investičního fondu potvrzuje i odpověď České národní banky (ČNB) na kvalifikovaný dotaz ze dne 4. 11. 2020. Žalovaný tak podle žalobkyně nemůže vykládat pojmy „investiční fond“ a „podfond“ odchylně od ČNB. Pokud by zákonodárce měl v úmyslu interpretovat pojem „investiční fond“ odchylně od ZISIF, těžko by na samotný ZISIF v § 17b ZDP odkazoval. Interpretací žalovaného by taktéž došlo k daňovému znevýhodnění investorů investujících do podfondů SICAV, oproti investorům investujícím do SICAV, která podfondy nevytváří. Žalobkyně taktéž nesouhlasí s výkladem správce daně, že emitentem akcií dle § 17b odst. 1 písm. a) ZDP by musel být přímo podfond SICAV. V tomto ohledu žalobkyně odkazuje na chystanou novelu ZDP (<https://odok.cz/portal/veklep/material/KORNC6K68F0/KORNCUGFXAS2>), která § 17 odst. 1 písm. a) ZDP výslovně o podfond SICAV doplňuje. Podle důvodové zprávy je důvodem této změny *„zajištění rovného daňového zacházení pro podfondy investičních fondů, které jsou z pohledu daně z příjmů samostatnými poplatníky, a měly by tak mít obdobný daňový režim jako ostatní srovnatelní poplatníci (investiční fondy).“*.
6. Žalobkyně navrhuje zrušení rozhodnutí obou stupňů.
7. Žalovaný ve vyjádření k podané žalobě shrnuje průběh předcházejícího řízení a popírá oprávněnost podané žaloby, přičemž uplatňuje obdobné argumenty, jaké zaujal v odůvodnění napadeného rozhodnutí.
8. Žalovaný navrhuje, aby soud žalobu zamítl.
9. Žalobkyně reagoval replikou, v níž však toliko v některých rozvíjí svou žalobní argumentaci.

III.

Shodu s prvopisem potvrzuje M. S.

Posouzení žaloby

10. Městský soud v Praze přezkoumal žalobou napadené rozhodnutí v rozsahu uplatněných žalobních bodů, jimiž je vázán [§ 75 odst. 2 věta první zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní (dále jen „s. ř. s.“)], a vycházel přitom ze skutkového i právního stavu, který tu byl v době rozhodování správního orgánu (§ 75 odst. 1 s. ř. s.).
11. Při jednání konaném u zdejšího soudu dne 27. 5. 2024 obě strany setrvaly na své dosavadní argumentaci a na výslovný dotaz předsedy senátu prohlásily, že nemají v tomto soudním řízení žádné důkazní návrhy.
12. Žaloba není důvodná.
13. Jádrem sporu mezi účastníky řízení je splnění zákonných důvodů pro uplatnění privilegované daňové sazby. Touto problematikou se zdejší soud již opakovaně zabýval (srov. rozsudky ze dne 21. 9. 2023, č. j. 10 Af 10/2023-61, a ze dne 31. 8. 2023, č. j. 10 Af 19/2022-79) a nyní rozhodující senát neshledal důvod se od dříve vyslovených závěrů odchýlit.
14. Právní úprava investičních společností a investičních fondů se řídí zákonem o investičních společnostech a investičních fondech a prováděcími předpisy např. nařízením vlády č. 243/2013 Sb. o investování investičních fondů a o technikách k jejich obhospodařování.
15. Podle § 92 odst. 1 zákona jsou investiční fondy fondy kolektivního investování a fondy kvalifikovaných investorů. Podle § 101 odst. 1 písm. e) zákona může být fondem kvalifikovaných investorů mj. akciová společnost.
16. Podle § 154 odst. 1 a násl. zákona o investičních společnostech je akciová společnost s proměnným základním kapitálem akciová společnost, která vydává akcie, s nimiž je spojeno právo akcionáře na jejich odkoupení na účet společnosti, a jejíž obchodní firma obsahuje označení „investiční fond s proměnným základním kapitálem“, které může být nahrazeno zkratkou „SICAV“.
17. Podle § 158 odst. 1 akciová společnost s proměnným základním kapitálem vydává kusové akcie jako akcie, které nemají jmenovitou hodnotu a to buď zakladatelské akcie (§ 159 a násl. zákona) nebo investiční akcie (§ 162 a násl.).
18. Podle § 165 odst. 1–3) a násl. pak platí, že akciová společnost s proměnným základním kapitálem může vytvářet podfondy, připouští-li to její stanovy. Podfond je účetně a majetkově oddělená část jejího jmění. O majetkových poměrech podfondu, jakož i o dalších skutečnostech, se vede účetnictví tak, aby umožnilo sestavení účetní závěrky za každý jednotlivý podfond (odst. 1). Akciová společnost s proměnným základním kapitálem zahrnuje do podfondu nebo podfondů majetek a dluhy ze své investiční činnosti. Nezahrnuje-li akciová společnost s proměnným základním kapitálem do podfondu nebo podfondů také majetek a dluhy, které nejsou součástí majetku a dluhů této společnosti z investiční činnosti, netvoří tento majetek a dluhy podfond (odstavec 2). Podfond má vlastní investiční strategii, neurčí-li stanovy něco jiného (odstavec 3).
19. Podle § 167 odst. 1 akciová společnost s proměnným základním kapitálem vydává ke každému podfondu investiční akcie, které představují stejné podíly na fondovém kapitálu toho podfondu. S investičními akciemi vydanými k podfondu je spojeno právo týkající se podílu na zisku jen z hospodaření tohoto podfondu a na likvidačním zůstatku jen při zániku tohoto podfondu s likvidací.

Shodu s prvopisem potvrzuje M. S.

20. Podle § 169 odst. 3 zákona o investičních společnostech ve znění do 30. 4. 2020 platí, že „sdělení klíčových informací fondu kolektivního investování, jehož stanovy vytvoření podfondu připustily, se vyhotovuje za každý podfond; tam, kde tento zákon nebo jiný právní předpis používá pojem investiční fond, rozumí se jím namísto investičního fondu jeho podfond“.
21. Podle § 169a zákona o investičních společnostech (účinném od 1. 5. 2020) platí, že používali tento zákon pojem „investiční fond“, „fond kolektivního investování“ nebo „fond kvalifikovaných investorů“, rozumí se jím v případě investičního fondu, který vytváří podfondy, podfond investičního fondu, ledaže z tohoto zákona plyne něco jiného.
22. Ustanovení o zdanění základního investičního fondu vložil do zákona o daních z příjmů s účinností od 1. 1. 2015 zákon č. 267/2014 Sb., kterým se mění zákon č. 586/1992 Sb., o daních z příjmů.
23. Podle § 21 odst. 1 zákona o dani z příjmů sazba daně činí 19 %, pokud v odstavcích 2 a 3 není stanoveno jinak. Podle odst. 2 sazba daně činí u základního investičního fondu 5 %.
24. Podle § 17b odst. 1 zákona o daních z příjmů (v původním znění) je základním investičním fondem pro účely tohoto zákona
- a) investiční fond podle zákona upravujícího investiční společnosti a investiční fondy, jehož akcie nebo podílové listy jsou přijaty k obchodování na evropském regulovaném trhu,
 - b) otevřený podílový fond podle zákona upravujícího investiční společnosti a investiční fondy,
 - c) investiční fond a podfond akciové společnosti s proměnným základním kapitálem podle zákona upravujícího investiční společnosti a investiční fondy investující v souladu se svým statutem více než 90 % hodnoty svého majetku do
 - 1. investičních cenných papírů,
 - 2. cenných papírů vydaných investičním fondem nebo zahraničním investičním fondem,
 - 3. účastí v kapitálových obchodních společnostech,
 - 4. nástrojů peněžního trhu,
 - 5. finančních derivátů podle zákona upravujícího investiční společnosti a investiční fondy,
 - 6. práv vyplývajících ze zápisu věcí uvedených v bodech 1 až 5 v evidenci a umožňujících oprávněnému přímo nebo nepřímo nakládat s touto hodnotou alespoň obdobným způsobem jako oprávněný držitel,
 - 7. pohledávek na výplatu peněžních prostředků z účtu,
 - 8. úvěrů a zápůjček poskytnutých investičním fondem,
 - d) zahraniční investiční fond srovnatelný s fondem uvedeným v písmenech a) až c), pokud
 - 1. je jeho domovským státem podle zákona upravujícího investiční společnosti a investiční fondy členský stát Evropské unie nebo stát tvořící Evropský hospodářský prostor,

Shodu s prvopisem potvrzuje M. S.

2. prokáže, že je obhospodařován na základě oprávnění srovnatelného s oprávněním k obhospodařování investičního fondu vydávaného Českou národní bankou a obhospodařovatel podléhá dohledu srovnatelnému s dohledem České národní banky,
 3. má statut nebo dokument srovnatelný se statutem, ze kterého lze zjistit, že se jedná o zahraniční fond srovnatelný s fondem uvedeným v písmenech a) až c), a
 4. prokáže, že se podle práva jeho domovského státu jeho příjmy ani z části nepřičítají jiným osobám.
25. Důvodová zpráva k vládnímu návrhu zákona (vedená jako tisk 252/0 pro 7. volební období, dostupná na www.psp.cz) k záměru zákonodárce stanovit takovou právní regulaci uvedla, že „základním investičním fondem je vždy investiční fond, který je obchodovaný na regulovaném trhu, což jednoznačně vylučuje možnost účelového založení. Dále je jím vždy také otevřený podílový fond, což je v současné době nejběžnější typ investičních fondů v ČR. Tyto fondy jsou většinou určeny široké veřejnosti a jejich právní forma vylučuje možnost provádění daňových optimalizací popsaných v úvodním odstavci. Další typem fondu, který je vždy základním investičním fondem, je podfond akciové společnosti s proměnným kapitálem, která je fondem kolektivního investování, neboť i tyto fondy svým charakterem neumožňují účelové zakládání.“ Dále uvedla, že „ostatní investiční fondy, které nesplňují podmínky stanovené v písmenech a) – c), jsou základním investičním fondem jen tehdy, pokud splní požadovaná investiční omezení. Investiční omezení jsou koncipována poměrně volně a omezí pouze fondy, které jsou přímo určeny pro investování do nemovitostí, komodit a dalších speciálních investic. I fondy s touto investiční strategií však mohou být základním investičním fondem, pokud zvolí formu otevřeného podílového fondu. Investiční fondy, které neodpovídají podmínkám stanoveným v písm. a) až d), budou zdaňovány jako běžní poplatníci daně z příjmů právnických osob, neboť se svým charakterem mohou blížit běžnému podnikání. U tohoto typu investičních fondů tedy není jakékoli daňové zvýhodnění žádoucí.“
26. V důsledku pozměňovacího návrhu (vedeného jako tisky 252/1 a 252/2 pro 7. volební období, dostupná na www.psp.cz) doznalo změny ustanovení § 17b odst. 1 písm. c) do výsledné podoby „c) investiční fond a podfond akciové společnosti s proměnným základním kapitálem podle zákona upravujícího investiční společnosti a investiční fondy investující v souladu se svým statutem více než 90 % hodnoty svého majetku...“.
27. Především, z důvodové zprávy k zákonu č. 267/2014 Sb. vyplývá, že zákonodárce jednotlivé kategorie základních investičních fondů zjevně koncipoval jako samostatné. To je podle názoru soudu zřejmé i z prostého gramatického výkladu ustanovení § 17b odst. 1 zákona o daních z příjmů, jež taxativně vyjmenovává jednotlivé kategorie základních investičních fondů.
28. Podle (v důvodové zprávě vyloženého) záměru zákonodárce tak jednotlivými základními investičními fondy dle § 17b odst. 1 měly být a) investiční fond, jehož akcie nebo podílové listy jsou přijaty k obchodování na evropském regulovaném trhu, b) otevřený podílový fond podle zákona upravujícího investiční společnosti a investiční fondy a původně i c) podfond akciové společnosti s proměnným kapitálem, která je fondem kolektivního investování. Pokud investiční fond nenáležel pod některou z těchto (původně) tří kategorií, měl podléhat testování investičních omezení. Původně tato kategorie byla označena pod písm. d),

v důsledku pozměnovacího návrhu zákona byl do této kategorie přesunut i podfond akciové společnosti s proměnným kapitálem.

29. Z důvodové zprávy k tomu rovněž vyplývá, že takto původně tři uvažované kategorie základních investičních fondů byly stanoveny z toho důvodu, že právě taková forma podle názoru zákonodárce znemožňovala jejich účelové zakládání (a tím i z daňového hlediska nevyžádanou daňovou optimalizaci). Z důvodové zprávy také vyplývá, že zákonodárce již v počátku rozlišoval mezi institutem „*investiční fond, jehož akcie nebo podílové listy jsou přijaté k obchodování na evropský regulovaný trh*“ a „*podfond akciové společnosti s proměnným kapitálem, která je fondem kolektivního investování*“. Jednak zjevně tyto instituty nezahrnul do jednoho ustanovení, ale rozlišil jich do písmen a) a c). I v slovním odůvodnění pak rozlišoval mezi jednotlivými kategoriemi: „*investiční fond, jehož akcie nebo podílové listy jsou přijaty k obchodování na evropském regulovaném trhu*“, dále „*otevřený podílový fond podle zákona upravujícího investiční společnosti a investiční fondy*“, „*podfond akciové společnosti s proměnným kapitálem, která je fondem kolektivního investování*“ a ostatní (testované) investiční fondy.
30. Změna návrhu zákona poslance Jana Volného (tisk 252/1) pak spočívala v podřazení podfondu mezi subjekty testované na investiční omezení. Byla odůvodněna tím, že „*zajišťuje pro podfondy akciové společnosti s proměnným kapitálem stejný daňový režim jako pro běžný investiční fond*“. I toto odůvodnění pozměnovacího návrhu tedy klade důraz na to, že podfond podléhající investičním omezením má podléhat režimu jako „*běžný investiční fond*“, což také předpokládá několikerou kategorizaci investičních fondů. Ani v této souvislosti, kdy pozměnovací návrh směřoval výslovně k úpravě zdanění podfondů, nedošlo k jejich podřazení do stejné kategorie jako investičních fondů, jejichž akcie jsou přijaty k obchodování na evropském regulovaném trhu. I to podle názoru městského soudu značí, že zákonodárce již od počátku účinnosti § 17b zákona o daních z příjmů zamýšlel rozlišovat – z daňového hlediska – mezi tam uvedenými jednotlivými kategoriemi investičních fondů. Nejedná se tedy o „*legislativní nedostatek*“, ale podle názoru soudu o jasný záměr zákonodárce.
31. Splnění podmínek dle § 17b odst. 1 písm. a) a c) zákona o daních z příjmu je proto nutno testovat podle názoru městského soudu samostatně. Základním investičním fondem tak podle názoru městského soudu může být dle § 17b odst. 1 písm. a) zákona o daních z příjmů ten investiční fond, jehož akcie jsou „*již jen*“ přijaty k obchodování na evropském regulovaném trhu (od 1. 5. 2020 za předpokladu splnění dalších dvou omezujících podmínek), tak dle § 17b odst. 1 písm. c) zákona o daních z příjmů i ten investiční fond a podfond akciové společnosti s proměnným základním kapitálem, jehož akcie sice přijaty k obchodování na evropském regulovaném trhu nejsou, avšak vyhoví investičním omezením pod body 1–8.
32. Žalobkyně se na svoji podporu obdobně jako v odvolacím řízení také dovolává právního názoru České národní banky. ČNB ve sdělení ze dne 4. 11. 2020 dospívá k závěru, že postavení podfondu SICAV je srovnatelné s postavením investičního fondu. Z dalšího obsahu odůvodnění tohoto názoru však vyplývá, že ČNB srovnávala toliko postavení podfondu a investičního fondu z hlediska jednotlivých ustanovení zákona o investičních společnostech. Podstatou projednávané věci je však otázka, jak lze nahlížet na definici základního investičního fondu dle zákona o daních z příjmů. Na tuto otázku stanovisko ČNB odpověď nedává.

Shodu s prvopisem potvrzuje M. S.

33. Dále základní podmínka podle § 17b odst. 1 písm. a) zákona o daních z příjmů se vztahuje pouze na investiční fond podle zákona upravujícího investiční společnosti a investiční fondy, jehož akcie nebo podílové listy jsou přijaty k obchodování na evropském regulovaném trhu (od 1. 1. 2019 doplněno dalšími omezujícími podmínkami). Prostý gramatický výklad ustanovení § 17b odst. 1 písm. a) zákona o daních z příjmů nepřipouští jiný závěr, než že na podfond nelze aplikovat postavení základního investičního fondu, byť akcie vydané fondem v jeho prospěch jsou přijaty na evropský regulovaný trh.
34. Tomu podle názoru soudu odpovídá i logický výklad ustanovení § 17b odst. 1 zákona o daních z příjmů. Ten totiž v písm. c) zřetelně rozlišuje pojmy a instituty investiční fond a podfond. Tato systematika ustanovení § 17b odst. 1 zákona o daních z příjmů je tu od počátku účinnosti zákona č. 267/2014 Sb. a již v rámci legislativní procedury navíc došlo ke speciálnímu pozměňovacímu návrhu, který se týkal daňového režimu podfondu. Pokud tedy ve výsledku v ustanovení § 17b odst. 1 písm. a) zákona o daních z příjmů není připuštěn jako základní investiční fond i podfond, jehož akcie jsou přijaty k obchodování na evropském regulovaném trhu, jedná se podle názoru soudu o úmysl zákonodárce nepřiznat podfondu takový režim. Být tedy v důsledku legislativní zkratky může z hlediska zákona o investičních společnostech být nazírání na podfond a investiční fond regulováno obdobně, výslovné znění § 17b odst. 1 a) a c) zákona o daních z příjmů, ale i úmysl zákonodárce činí rozdíl v podmínkách pro zdanění podfondů.
35. Základním investičním fondem ve smyslu § 17b odst. 1 písm. a) zákona o daních z příjmů tak podle názoru soudu nemůže být podfond investičního fondu, byť jeho akcie (popř. podílové listy) byly přijaty k obchodování na evropském regulovaném trhu. Na podfond se tedy vztahuje podmínka pouze dle § 17b odst. 1 písm. c) zákona o daních z příjmů. Za základní investiční fond tak z daňového hlediska může být považován jen ten podfond investičního fondu, jenž splní podmínku investice 90 % objemu svého majetku do vyjmenovaných investičních nástrojů pod body 1–8 tohoto ustanovení.
36. Být se městský soud z výše vyložených důvodů neztotožnil se žalovaným v názoru, že u podfondů je relevantní též ustanovení § 17b odst. 1 písm. a) zákona o daních z příjmů, ztotožnil se s ním v jeho stěžejním názoru, že podfond SICAV je třeba testovat na naplnění podmínek dle § 17b odst. 1 písm. c) zákona o daních z příjmů.
37. Jelikož podfond, jehož zájmy nyní hájí žalobkyně (jako právní nástupce), nelze považovat za základní investiční fond ve smyslu definice § 17b odst. 1 písm. c) zákona o daních z příjmů, nelze na něj aplikovat 5 % sazbu daně dle § 21 odst. 2 zákona o daních z příjmů, ale naopak základní 19% sazbu dle § 21 odst. 1 zákona o daních z příjmů.
38. Soud dodává, že napadené rozhodnutí není nepřezkoumatelné, jak dovozuje žalobkyně, pouze vykazuje určité deficity již výše zmíněné [současná aplikace § 17b odst. 1 písm. a) i písm. c)], tyto nedostatky však nemají vliv na zákonnost napadeného rozhodnutí jako celku.
39. Pokud se žalobkyně dovolává důvodové zprávy k chystané novele ZDP, pak soud má za to, že tato argumentace jde naopak proti cíli, jehož usiluje žalobkyně v tomto řízení dosáhnout, neboť text důvodové zprávy potvrzuje, že současný právní stav je takový, jak jej soud vyložil shora, a že – protože není pokládán za vhodný – teprve do budoucna se má změnit.

IV.

Závěr a rozhodnutí o nákladech řízení

Shodu s prvopisem potvrzuje M. S.

40. Na základě shora uvedeného soud dospěl k závěru, že žaloba není důvodná, a proto ji dle § 78 odst. 7 s. ř. s. zamítl.
41. O nákladech řízení soud rozhodl podle § 60 odst. 1 s. ř. s., podle kterého má účastník, který měl ve věci plný úspěch, právo na náhradu nákladů řízení před soudem, které důvodně vynaložil, proti účastníkovi, který ve věci úspěch neměl. Ve věci měl plný úspěch žalovaný, avšak žalovanému v řízení žádné náklady nad rámec jeho běžných činností nevznikly. Soud proto rozhodl, že žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů tohoto řízení.

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou (více) vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Připadne-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejbližší následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší správní soud. Variabilní symbol pro zaplacení soudního poplatku na účet Nejvyššího správního soudu lze získat na jeho internetových stránkách: www.nssoud.cz.

Praha 27. května 2024

Milan Tauber v.r.
předseda senátu

Shodu s prvopisem potvrzuje M. S.